

РЕШЕНИЕ

№ 11059

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **638** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Делото е образувано по жалба от РЕКТОРА на Академия на МВР срещу Решение за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ОЦЕНЯВАНЕ И АКРЕДИТАЦИЯ /НАОА/, като оспорването е изцяло, включително и в частта, в която не е предоставена исканата информация по заявление с рег. № РД-24-298/27.11.2025г.

С жалбата се оспорва решението по отношение на произнасянето по т. 1, т. 3, т. 4, т. 5, т.6, т. 7, т. 8, т. 9, т. 11, т. 12, т. 13 и т.5 от заявлението за достъп до обществена информация, както и по отношение на произнасянето по останалите точки от заявлението на А. на МВР доколкото не се предоставя търсената информация, респективно същата не се предоставя в цялост. Иска се отмяната му като незаконосъобразно, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Излагат се аргументи за неправилно приложение на чл.31, ал.2 от ЗДОИ по отношение на третите лица, които не са дали съгласието си. Твърди, че според чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ не се изисква съгласието на трето лице, в случаите когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена по смисъла на закона, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, като цитира съдебна практика. Позовава се на разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, която изрично предвижда, че законът се прилага и спрямо публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително и публичноправните организации, а съгласно т. 2 от същата норма и спрямо юридически лица относно извършваната от тях дейност финансирана от консолидирания

държавен бюджет. Твърди, че за да не се предостави достъп до обществена информация поради липса на съгласие на трето лице или същият да се ограничи съответно на дадено съгласие, следва достъпът да засяга интересите на третото лице, да е налице изричен негов отказ за предоставяне на исканата обществена информация и да липсва надделяващ обществен интерес. Посочва, че първите два юридически факта следва да са налице кумулативно, за да се постанови отказа като тяхното действие се проявява само, когато не е налице третият юридически факт - да не е налице надделяващ обществен интерес. Твърди, че административният орган нито е изложил съображения в посока защо и коя конкретно информация от търсената засяга интересите на трети лица, нито е изложил и каквито и да е мотиви защо не е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ. Счита, че исканата информацията е от надделяващ обществен интерес, поради факта че се отнася до това как се осъществява и съответно как се оценява, акредитира и контролира висшето образование в направление Национална сигурност и в случая се цели повишаване на прозрачността и отчетността относно оценката за предоставянето от съответните ВУЗ висше образование в това направление, което е от изключителна важност за държавните и обществени интереси и сигурност, както и относно контрола на предоставянето висше образование, предмет на процедурата по програмна акредитация. Твърди, че нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ задължава органа да прецени наличието на надделяващ обществен интерес и ако приеме, че такъв интерес не е налице, следва да изложи мотиви, каквито в настоящия случай липсват. Излага подробни аргументи за незаконосъобразност на Решението.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят АКАДЕМИЯ НА МВР представляна от ректора ст. комисар проф. д-р И. В., се представлява от юрк. П., която поддържа жалбата. Претендира разноски, за което представя списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ОЦЕНЯВАНЕ И АКРЕДИТАЦИЯ, се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата. Счита, че в настоящият случай става въпрос не за информация по ЗДОИ, а за събиране на информация във връзка с други заведени дела, по оспорване на конкретна процедура. Претендира направените разноски по делото, за което представя списък.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявлението за предоставяне на достъп до информация във връзка с взетите решения от заседание на АС на НАОА, през 2025 г. по процедурата за програмна акредитация на ВУ в професионално направление 9.1. „Национална сигурност” на основание чл. 4 и чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, се иска да бъде предоставена под формата на копия на хартиен носител следната обществена информация:

1. Какви процедури са приложими при откриване на несъответствия от въведените първични данни от ВУЗ-овете и извършените констатации от Постоянните комисии по области на висшето образование (ПКОВО);
2. При изчисляването на количествените и качествени индикатори, съгласно критериалната система за програмна акредитация. използваните изходни данни, представени от ВУ, променени ли са от НАОА;
3. Да бъде предоставена информация в какво се състои „пресмятане по автоматичен алгоритъм” на начина, по които се формира оценката на ВУ за количествените индикатори, съгласно чл. 6, ал. 2 от Правилата за оценяване и гласуване при провеждане на процедури за оценяване, акредитация и следакредитационен контрол, приети с Протокол N° 4/17 юли 2025 г. на АС на НАОА;
4. Съгласно Методиката за оценка е записано, че „оценките по количествените индикатори се

пресмятат по горното правило автоматично, на базата на първичните данни и не подлежат на корекции“. В тази връзка какъв е използваният програмен продукт и верифицирана ли е неговата достоверност. Позволява ли програмният продукт промяна на първоначално въведените данни;

5. Да ни бъдат предоставени копия от формулярите за предоставяне на първични данни и докладите за самооценка от всички ВУ, участващи в процедурата за програмна акредитация по направление „Национална сигурност“;

6. Да бъдат предоставени формуляри с първични данни за количествени и качествени индикатори, използвани от НАОА при определяне оценката на ВУ, участващи в процедурата;

7. Копие от становищата до постоянната комисия от ВУ, участващи в процедурата по чл. 38. ал. 2 от ПДНАОА;

8. Да ни бъдат предоставени копня от протоколите от заседанията на ПКОВО, на които са обсъдени становищата по чл. 38. ал. 2 ПДНАОА на оценяваната институция;

9. Да ни бъдат предоставени копия от Решенията по чл. 7 от Правила за оценяване и гласуване при провеждане на процедури за оценяване, акредитация и следакредитационен контрол за всички участващи в процедурата за програмна акредитация по Направление „Национална сигурност“;

10. Да ни бъде предоставено копие от Доклада Докладите по чл. 10 от Правилата за програмна акредитация по направление „Национална сигурност“ за всички участващи ВУ;

11. Да ни бъдат предоставени копня от протоколите на Акредитационния съвет за всеки един ВУЗ, участващ в процедурата за програмна акредитация по направление „Национална сигурност“, във връзка с процедурата по чл. 14, ал. 3 от Правилата;

12. Да ни бъде предоставено копие от протокола/протоколите на заседанието на комисията, по смисъла на чл. 8. ал. 1 от Правилата за оценяване и гласуване при провеждане на процедури за оценяване, акредитация и следакредитационен контрол (приети с Протокол № 14/17.07.2025 г.), в което е взето решение за оценяване на всяко ВУ, участващо в процедурата за програмна акредитация в направление „Национална сигурност“;

13. Да ни бъдат предоставени данни за максималните референтни стойности по всеки количествен индикатор, получени от обработката на количествените индикатори на всички ВУ, обучаващи в професионалното направление, използвани за формиране на крайната оценка;

14. Да ни бъдат предоставени копня от картите за оценяване на членовете на ПК, участвали в гласуването на оценката на ВУ;

15. Кон учебни години са били обект на оценка при акредитация за всяко едно ВУ, акредитирано в професионалното направление.

3. е посочил, че желае да получи информацията като копия на хартиен носител.

С писмо от 05.12.2025г. на Председателя на Националната агенция за оценяване и акредитация заявителят е уведомен, че част от исканата информация касае трети лица по смисъла на чл.31, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация и на основание чл.31, ал.2 от ЗДОИ е изискано съгласие за предоставянето ѝ от страна на останалите висши училища, участвали в процедурата за програмна акредитация на професионално направление 9.1 Национална сигурност. С писмото заявителят е уведомен, че срокът за произнасяне по заявлението е удължен.

С писмо от 05.12.2025г. Председателя на Националната агенция за оценяване и акредитация уведомява 12 броя висши училища-участници в процедурата за част от исканата информация, засягаща същите и на основание чл.31, ал.2 от ЗДОИ моли в 7-дневен срок от получаване на писмото да заявят писмено дали дават съгласието си за предоставяне на исканите данни, отнасящи се до тях и при какви условия.

По преписката са постъпили изрични 6 броя несъгласия за предоставяне на информацията:

от Академия по национална и информационна сигурност; от Великотърновски университет „Св.Св. К. и М.“; от Национален университет „В. Л.“; от Нов Български университет; от Русенски университет „А. К.“; от Шуменски университет „Епископ К. П.“;

Постъпили са 5 броя съгласия с поставени условия при предоставянето на информацията: от Варненски Свободен университет „Ч. Х.“; от Военна академия „Г.С. Р.“; от П. университет „П. Х.“; от Университет по библиотекознание и информационни технологии; от Югозападен университет „Н. Р.“.

Висше военноморско училище „Н.Й.В.“ предоставя съгласие, което постъпва на 23.12.2025г., след постановяване на оспореното решение.

На 19.12.2025г. е последвало издаване на оспореното Решение за предоставяне на достъп до обществена информация, получено на 22.12.2025г. от жалбоподателя. С решението е предоставен частичен достъп до поисканата обществена информация, създадена и съхранявана в Националната агенция за оценяване и акредитация, заявена със заявление за достъп до обществена информация с рег. № РД-24-298/27.11.2025 г., съобразно дадените от останалите висши училища съгласия. Органът е предоставил информация по т.1 до т.4 от заявлението в самото решение като отговор на зададените въпроси; по т. 5, т.7, т. 8, т.11, т.12 – чрез предоставяне на копия на документи, а по т.6, т.9, т.10, т.13 е посочил, че информацията се намира на страницата на НАОА. По т.14 е посочил, че съгласно утвърдените от Акредитационния съвет Правила за оценяване и гласуване при провеждане на процедури за оценяване, акредитация и следакредитационен контрол, не се осъществява оценяване с карти от членовете на постоянните комисии. По т.15 е посочил, че процедурата, свързана с програмната акредитация на висшите училища в Република България по професионално направление 9.1. Национална сигурност, обхваща периода май 2019 - декември 2024 г. и отделен обобщаващ документ с информация за годините, които са били обект на оценка за всяко висше училище, не е съставян.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Решение за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган - Председателя на Национална агенция по оценяване и акредитация, като представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който пряко, непосредствено и неблагоприятно засяга жалбоподателя и той разполага с правен интерес от оспорването му.

Жалбата е допустима за разглеждане, като е подадена в законоустановения 14-дневен срок от получаване на оспореното решение. Решението е получено на 22.12.2025г., а жалбата е депозирана в деловодството на съда на 05.01.2026г.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна предвид следното:

Национална агенция по оценяване и акредитация е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по това искане, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се

предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти, както се посочи, е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация. Чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

По дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида - официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ). "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице.

Поисканата със заявлението информация представлява служебна информация, тъй като се създава именно по повод дейността на НАОА.

Настоящият състав намира жалбата за частично основателна, като по – долу се излагат аргументи по всяка от точките от поисканата със заявлението и предоставената с решението информация, както следва:

По отношение на т.1 и т.2 Съдът намира, че така формулирано искането в заявлението представлява запитване относно приложимите процедури /т.1/ и изчисляване на количествени и качествени индикатори /т.2/, прилагани в хода на акредитационната процедура, което не представлява искане за достъп до информация по смисъла на чл.2, чл. 9, чл.10 чл.11 от ЗДОИ, а представлява търсене на отговори как е проведена процедурата по акредитация, които отговори за реда и начина на провеждане на процедурата не са предмет на настоящето производство. Въпреки това НАОА е дало отговор на поставените въпроси, но тъй като зададените въпроси не попадат в обхвата на ЗДОИ, съдът счита тази част от жалбата за неоснователна и като такава следва да

бъде отхвърлена.

По отношение на т. 3 и т.4 – съдът намира, че така зададените въпроси, с изключение на питането верифицирана ли е достоверността на използвания програмен продукт, представляват искане за достъп до информация по реда на ЗДОИ. Съдът намира, че информацията е предоставена на заявителя като по т.3 е посочено в какво се състои пресмятането по автоматичен алгоритъм, а именно въвеждане на данните, след което се извършва автоматично пресмятане. Съдът не споделя изложеното в жалбата, че липсва отговор, тъй като видно от съдържанието на т.3 от оспореното решение отговор е налице. Неразбирането му или незадоволителният според жалбоподателя отговор не води до липса на такъв, поради което жалбата се явява неоснователна. По отношение на т.4 отговор също е налице. Посочено е, че програмния продукт е Microsoft Excel. Липсва отговор верифицирана ли е достоверността на използвания програмен продукт, който въпрос обаче не представлява достъп до информация, поради което и отговор не се дължи. Запитването има характеристики на въпрос при евентуално съдебно оспорване на резултатите на получените крайни данни в акредитационната процедура, не попада в обхвата на ЗДОИ и поради това не е предмет на настоящето производство. В този смисъл жалбата се явява неоснователна.

По отношение на т.6, т.9, т.10, т.13 – настоящият състав счита, че след като информацията е публична и в съответствие с чл.14, ал.1 от ЗДОИ е публикувана на електронната страница на органа, НАОА нямат задължение да предоставят същата изрично, а единствено имат задължение да посочат къде се намира, което е извършено в решението, поради което жалбата се явява неоснователна. За пълнота следва да се бъде отбелязано, че оплакването в жалбата е, че не може да се достъпи доклада, поради което е налице незаконосъобразен отказ. Съдът извърши проверка в електронната страница и достъпи „Обобщаващия доклад“ на Постоянната комисия по социални и правни науки, сигурност и отбрана, за резултатите от приключила програмна акредитация на професионално направление 9.1 Национална сигурност“. Същият се намира в раздел Резултати от процедури, подсекция Обобщаващи доклади и т. 9.1. Национална сигурност. Предвид това, жалбата в тази част се явява неоснователна.

По отношение на т. 14 настоящият състав счита, че след като оценяването от членовете на постоянните комисии не се осъществява с карти, то липсва информация, която следва да бъде предоставена. Въпреки, че в жалбата не са изложени конкретни мотиви по т.14, но е посочено, че решението се обжалва в цялост, и предвид липсата на такива карти, жалбата се явява неоснователна.

По отношение на т.15 настоящият състав намира, че НАОА не е предоставил информация по искането. Посочил е, че не е съставян отделен обобщаващ доклад с информация за годините, които са били обект на оценка за всяко ВУ, но искането не се изразява в предоставяне на обобщен доклад, а в информацията „кои учебни години са били обект на оценка при акредитация на всяко едно ВУ по акредитираното професионално направление“. Съдът счита, че НАОА дължи отговор на исканата информация по начина, по който е потърсена, а тя не е потърсена с искане за предоставяне на обобщен доклад. В разглеждания случай несъмнено заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ и като такъв следва да разгледа искането и да се произнесе с достъп до информацията или отказ. В тази част жалбата е основателна.

По отношение на т. 5, т. 7, т.8, т.11 и т.12 настоящият състав счита, че изпълнението на дейностите на НАОА по така зададените критерии в заявлението за достъп обуславя правната възможност всеки гражданин да иска достъп до информацията, свързана с тези дейности. Органът не е съобразил при произнасянето си по т. 5, т. 7, т.8, т.11 и т.12 разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, според която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при

наличие на надделяващ обществен интерес. В оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13, ал.4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ. Съгласно §1 т.6 ДР ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е наличие, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е наличие, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконсъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1 т. 6 ДР ЗДОИ, представляват основание за отмяна на оспореното решение в частта, касаещо предоставяне на информация по т. 5, т. 7, т.8, т.11 и т.12. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е изпълнено от ответната страна. Задължение на органа е да направи преценка за съществуването на такъв интерес, каквато в случая въобще не е извършена. Тук е мястото, изрично да се цитира разпоредбата на чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, че дори и Висшите училища, участници в конкретната процедура да не са съгласни да се предоставят исканите им данни, органът предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Дори и ответникът да приеме, че не е наличие "надделяващ обществен интерес", то следва да се предостави на жалбоподателя частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен съгласно чл. 37, ал. 2 ЗДОИ.

В заключение, жалбата се явява основателна по отношение на предоставяне на обществена информация по т.5, т.7, т.8, т.11 и т.12 от искане вх. № РД-24-298/27.11.2025г., тъй като оспореното решение е незаконсъобразен административен акт по смисъла на чл. 146, т. 2 и т. 4 АПК, поради което решението следва да бъде отменено в тази част. При условията на чл. 173, ал. 2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне, като НАОА е необходимо да изложи мотиви относно наличието, респ. липсата на "надделяващ обществен интерес" по отношение на исканата информация по т. 5, т. 7, т.8, т.11 и т.12 и при постановяването на акта да се съобразят разпоредбите на чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, чл. 37, ал. 2 ЗДОИ и § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ.

Жалбата се явява основателна и в частта, касаеща т.15 от искане вх. № РД-24-298/27.11.2025г., тъй като липсва произнасяне по искането, поради което решението следва да бъде отменено в тази част. При условията на чл. 173, ал. 2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне, като НАОА е необходимо да произнесе изрично по направеното искане.

В останалата част жалбата, касаеща т. 1, т.2, т.3, т.4, т.6, т.9, т.10, т.13 и т.14 е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на разноските се дължат от двете страни съразмерно на уважената, респ.

отхвърлената жалба по следния начин:

По отношение на уважената част от жалбата основание чл. 143, ал.1 от АПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени присъдени половината от претендираните разноси за минимално юриконсултско възнаграждение, определено в чл.24 от посочената Наредба, а именно 51,13 евро юриконсултско възнаграждение и половината сума от платената държавна такса в размер на 2,56 евро.

По отношение на отхвърлената част от жалбата основание чл. 143, ал. 3 АПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да бъдат присъдени половината от претендираните разноси за адвокатско възнаграждение, а именно 255,50 евро адвокатско възнаграждение, както и да му бъдат възложени разноси от 2,56 евро за държавна такса.

Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар не може да бъде уважено, тъй като същият е към минимума, определен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, второ отделение, 48-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от Председателя на Национална агенция по оценяване и акредитация, В ЧАСТТА, касаещо произнасянето по т. 5, т. 7, т.8, т.11, т.12 и т.15, по заявление за достъп до обществена информация с искане вх. № РД-24-298/27.11.2025г.

ВРЪЩА административната преписка на Председателя на Национална агенция по оценяване и акредитация, В ЧАСТТА, касаещо произнасянето по т. 5, т. 7, т.8, т.11 и т.12 и т.15, по заявление за достъп до обществена информация с искане вх. № РД-24-298/27.11.2025г., съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Национална агенция по оценяване и акредитация да заплати на Академия на МВР разноси по делото за юриконсултско възнаграждение в размер 51,13 евро и разноси за държавна такса в размер на 2,56 евро.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в ЧАСТТА, касаеща произнасянето по т. т. 1, т.2, т.3, т.4, т.6, т.9, т.10, т.13 и т.14 по заявление за достъп до обществена информация с искане вх. № РД-24-298/27.11.2025г.

ОСЪЖДА Академия на МВР да заплати на Национална агенция по оценяване и акредитация разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 255,50 евро.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ